

Uit de Gesprekken van Johannes Cassianus († 435)*

Wie geen prijs te hoog acht
om het goed van de vrede te bewaren,
hoe zou hij in zich ook maar het minste kunnen toelaten
dat er aanleiding zou toe geven
het leven van zijn broeder te bezwaren?
Voortdurend staan hem
de woorden van de Heer voor de geest:
'Hieruit zullen allen kunnen opmerken
dat gij mijn leerlingen zijt:
als gij de liefde onder elkaar bewaart' (Joh. 13, 35).

In zijn ogen
is het een onweerlegbare stelregel
dat er voor een verderfelijke en verboden gramschap
geen rechtvaardige redenen kunnen zijn.
Even onweerlegbaar
is voor hem de waarheid
dat hij niet kan bidden
als hij vertoornd is op zijn broeder,
evenmin als wanneer
een broeder op hem vertoornd zou zijn.

Als je met een koppig hart
minachtend voorbij gaat
aan de droefheid van een broeder,
die je met een zachtmoedig gebaar
of woord had kunnen lenigen,
zal het je geen enkele baat bijbrengen
dat je kunt staande houden
niet toornig te zijn,
en dat je meent te leven naar het gebod:
de zon mag over uw toorn niet ondergaan (Ef. 4,26);
en naar dat andere gebod:
al wie vertoornd is op zijn broeder
zal strafbaar zijn voor het gerecht (Mat. 5,22).
Op gelijke wijze
loop je dan de straf op die er staat
op de overtreding van 's Heren gebod.
Want Hij die zegt
dat je je niet moogt vertoornen op je broeder,
verbiedt ook alle minachting
voor de droefheid van de broeder.

* Johannes Cassianus, Gesprekken 16, 6-7 (bij Mt. 5, 22-24)